

HOGYAN?

Írta: Dr. Schwarczer Gyula

A világválság zűrzavara, gazdasági leromlás nyomora, a kisebbségi élet súlya nehezedik ránk, magyar fiatalokra.

Vannak közöttünk, akik a sikertelenségektől megriadva a kétségbeesés közönyéhez menekültek. Vannak, akik világnézetek harcához, világkérdések megoldásához kötik kisebbségi létünk vagy nemlétünk szekerét. Feladják kisebbségi helyzetünk adta külön lelkiségünket. Számunkra a kisebbségi sors önvédelem. Feladatunk: óvni, megőrizni és gyarapítani kultúránkat és gazdasági erőnket. Helyzetünkben minden osztály vagy világnézeti törekvést, ellentétet kikapcsolva minden magyar lélek és érték öffenntartó megőrzésében a tennivalók özöne előtt fenyegetően horkan fel a hogyan?

Falu és város közelebb hozatala? Az értelmiségi, kereskedő-, iparos-, földműves- ifjúság lelki egységre hozatala? Kisebbségi iskolák? Népoktatás? Kultúregyesületek? Nem magyar tannyelvű iskolákban végzettek kiegészítő nevelése? Szakoktatás? Népegészségügy? Elhelyezkedés kérdése? Szellemi pályák túltömöttsége, értelmes és képzett iparosság? Szövetkezetek? Gazdasági és kultúrkapcsolatok a testvérkisebbségekkel? Öregek és fiatalok összhangja? Munkáskérdés? Magyar színészet és közművelődés? Stb., stb., mind megoldásra váró, kérdő és parancsoló „hogyan?”-ok.

Nem a legkevésbé fontos „hogyan?”, miképp lesz képes a szervezetlen, sanyarú anyagi körülmények között élő, ki által sem tanított és irányított magyar fiatalság ennyi súlyos „hogyan?” kielégítő megoldására. Hogyan valósíthatjuk meg céljainkat, hogyan koronázhatja siker törekvéseinket, mikor még csak a kezdet kezdetén állunk, nehézségek visszariasztó falaival körülbástyázva. Nincs olyan magas fal, melyet a madár keresztül ne repülne, sem távolság, melyet a képzelet ne futna be. Nincs anyag, mely az idő végtelenjével dacolhatna, sem „hogyan?”, melyre a fiatalság ereje, kitartása és lelkesedése ne találna feleletet.

A magyar kisebbségi ifjúságnak, hogy felelősségteljes elhivatottságának eleget tehesen, elsősorban a szervezkedés kérdését kell megoldania. Ezért a legfontosabb, legégetőbb „hogyan?” az, hogyan szervezkedjünk?

A meginduló szervezkedés alapjául szolgálhatnak elsősorban meglevő – sajátos – kisszámú egyesületeink, a zagrebi, beogradi főiskolások egyletei, az új életre kelő Magyar Közművelődési Egyesület ifjúsági osztályai, népkörök, legényegyletek s a többé-kevésbé a vajdasági városokban csoportosult fiatalok. A szervezkedés mérve, módja és formája elsősorban a körülményektől függ, melyek teljesen rajtunk kívül állnak.

A meglévő szervezetek feladata lenne a magyar fiatalság országos gyűlését előkészíteni és összehívni. Itt leszögeznénk a magyar fiatalság általános célkitűzéseit, s közös munkatervet dolgoznánk ki. Ez álláspontok szem előtt tartásával a magyar fiatalok lapja, a Híd külön rovatot nyitna az egyesületekben és az egyesületeken kívül megalakítandó tanulmányi körök munkájának irányítására. Ezt a Híd a gyűlés megválasztott elnökségével egyetértésben végezné. A munkaközösségek bárhol és minden szélesebb szervezet nélkül baráti körök alapján alakíthatók lennének, s úgy az egyetemi ifjúság, mint az iparosok, földművesifjúság (férfiak, nők) körében megvalósítható lenne. Az irányítást a lap, levelezés és kiküldöttek útján lehetne fenntartani és erősíteni addig is, míg a magyar ifjúsági egyesületek országos egyesítése meg nem valósulhat.

A munkaterv kidolgozásán kívül a kisebbségi vonatkozásban fontos könyvekből mozgókönyvtár is lenne alakítandó, s a Híd és a vezetőség feladata lenne a könyvek forgatásáról és a könyvtárrészek (egyes városokban levő fiókok) gyarapításáról gondoskodni.

Mindenesetre itt van az idő, hogy a szétszórtan élő, öntudatos magyar ifjúság között közvetlen kapcsolatot teremtsünk.

A cél semmi esetre sem a magyar ifjúság szervekbe skatulyázása, hanem:

1. hogy egységesen irányító szervünk legyen;
2. általános gyűléseket rendezzünk legalább egyszer, ha lehet, többször is évenként.

Minél gyakrabban jövünk össze, annál könnyebben és alaposabban megy a munka, biztosabban szabhatjuk ki a követendő irányt is. A gyűléseket kultúrestéssel is összekapcsolhatjuk, lehetőleg mindig más és más városban. Ezer mód kínálkozik az első nagy „hogyan?” megoldására. Alapos tárgyalásuk azonban túlnő e cikk keretén.

Önképző táborok nyaraltatási akciókkal egybekapcsolva. Diákcsere a testvérkisebbségekkel. Olcsó tanulmányutak megszervezése. Tanfolyamok stb., stb., mind a kezdet nehézségeitől gátoltatnak, s csak a jó és lelkes szervezkedés valósíthatja meg.

A magyar fiatalság az államnak értékes és hű polgárokat akar adni. Erre csak faji kötelességünk teljesítése, kultúránk ápolása mellett lehetünk képesek. A talajtalan fiatalság minden közösség számára csak széthúzást jelent.

Sok tépelődő magunkba szállás eredménye ez a cikk. Sokan látjuk így a dolgokat. Ellentétes nézet is biztosan akad. Hiszem, hogy a nézetek nemes összeméréséből tette alakul a magyar fiatalság akarása.

Megkérdeztek bennünket. Akarunk. Teszünk is, szeretve „mindazt, ami a miénk”, mert a mienk, a fiatalságé, ha küzdelmes is, ha nehéz is: a jelen s a jövő.